

GLOBALIZAREA – PRINCIPALUL MOTOR IN PROPAGAREA EFECTELOR CRIZEI*

Drd. Daniel Belingher¹
Drd. Cantemir Adrian Călin²
Academia de Studii Economice din Bucuresti

GLOBALISATION – THE MAIN STIMULUS IN PROPAGATION THE EFFECTS OF THE CRISIS*

PhDc. Daniel Belingher³
Drd. Cantemir Adrian Călin⁴
The Bucharest Academy of Economic
Studies

Abstract

Putem considera actuala criză ca fiind legată direct de fenomenul de Globalizare? Există oare rețeta perfectă care ne dă climatul economic perfect stabil, chiar și într-o lume Globală? Globalizarea finanțelor și deschiderea atât de amplă a economiei au dus la o răspândire fără precedent în lumea modernă a acestei noi calamități, denumită într-un registru medical - criză. Această lucrare rezumă cum această criză a demarat, prin ce canale a reușit să se extindă la scară globală, care sunt potențialele soluții care pot preveni viitoare asemenea dezechilibre și de ce este nevoie de o schimbare în regândirea jocului economic.

Globalizarea vine ca și o nouă experiență pentru aproape fiecare om, aflat în orice colț al planetei, dar în același timp, acest fenomen poate fi descris pentru prima oară în istoria umanității ca și o posibilitate palpabilă, dar și ca o necesitate, ca rezultat direct al faptului că progresul tehnologic anulează externalitățile negative cauzate de distanță. Într-o frază concretă, lumea a devenit un singur loc (Robertson, 1992). Globalizarea este procesul prin care un domeniu suprateritorial – fără distanțe, fără granițe – a fost adăugat spațiului social (Scholte, 1998).

Patru forțe fundamentale (*forces*

Abstract

Should we consider the current crisis to be directly linked to the Globalisation? Do we have the perfect mix that offers us a perfect stable economic climate, even in a Global World? The globalisation of finance and the large opening of the economy have brought us a wide spreading in the modern world of this new calamity, named by a medical record: *crisis*. This paper summarises how the crisis started, through which channels it managed to spread globally, which are the potential solutions to prevent future imbalances and why a change is necessary in order to rethink the economic game.

Globalisation comes as a new experience for almost every person, wherever located on the Planet, but in the same time this phenomenon can be described for the first time in the history of humanity as a tangible possibility and a necessity, a direct result of the fact that the technological progress cancels the negative externalities caused by distance. In a single concrete phrase, the world became a single place (Robertson, 1992). Globalisation is the process through which a supra-territorial area – without distances and borders – has been added to the

¹ Daniel Belingher, Adresa: Str. J. Kepler Nr. 2, Bloc 2, Apt. 59, Sector 2, Bucuresti, Drd. ASE București, Telefon: +40 722 337 006, E-mail: daniel.belingher@gmail.com

² Cantemir Adrian Călin, Adresa: Str. Țincani Nr. 6, Bloc Z19, Etaj 5, Apt. 31, Bucuresti, Drd. ASE Bucuresti, Telefon: +40 721 276 706, E-mail: cantemir_calin@yahoo.com

³ Daniel Belingher, 2, J. Kepler Street, Bloc 2, Sc. B, Fl. 3, Apt. 59, Sector 2, Bucharest, PhDc. at The Bucharest Academy of Economic Studies, Phone No.: +40 722 337 006, E-mail: daniel.belingher@gmail.com

⁴ Cantemir Adrian Călin, Adresa: Str. Țincani Nr. 6, Bloc Z19, Etaj 5, Apt. 31, Bucuresti, Drd. ASE Bucuresti, Telefon: +40 721 276 706, E-mail: cantemir_calin@yahoo.com

profundes) au fost identificate ca și pilonii principali ai Globalizării, acestea fiind: comerțul, producția, finanțele și tehnologia. Acestea sunt cele mai dinamice activități care fac lumea globală să se învârtă. Cifrele pentru cele de mai sus au crescut, din 1950 până în anul 2007, într-o manieră continuă (numai în Statele Unite, cifrele pentru PIB, sub aspect nominal, sunt de aproximativ 50 de ori mai mari decât în 1950). Principalii actori ai globalizării nu sunt, după cum am putea fi tentați să credem statele, ci industriile, sectorul bancar, companiile multinaționale, centrele de dezvoltare – cercetare, noile tehnologii descoperite de la o zi la alta, dar și, cu o contribuție nu mai puțin semnificativă, organizațiile non-guvernamentale și societatea civilă.

Există, bineînțeles, și păreri critice vis-a-vis de fenomenul Globalizării. Un prim efect pe care Globalizarea îl are sub implicațiile sale economice, este aceea de creștere a puterii capitalului, precum și creșterea influenței pe care acesta îl are asupra muncii. Circuitul este unul simplist: puterea sindicatelor de a negocia scade în momentul care liniile de producție sunt relocate în alte locuri decât cele de origine, locuri bineînțeles ce oferă un avantaj producătorului (locuri în care costurile privind forța de muncă sunt mai mici). Cert este că aceste capitaluri nu se îndreaptă spre țările cele mai puțin dezvoltate, implicit spre țările cele mai sărace. Acest circuit a dus la o adâncire și mai mare a inegalității între cei bogați și cei săraci.

Un alt argument forte pe care îl aduc criticii Globalizării, este acela că puterea teritorială a statelor, de multe ori este transferată unei entități suprateritoriale. Astfel, abilitatea statelor de a își asigura o politică fiscală coerentă se diminuează, interesele supranaționale fiind cele care

social space (Scholte, 1998).

Four fundamental forces (*forces profundes*) have been identified as the main pillars of Globalisation: **the commerce, the production, the finance and the technology**. These are the most dynamic activities which make the global world to spin. The figures related to these four forces have continuously increased since 1950 till 2007 (only in the United States the absolute figures for GDP are almost 50 times higher than in 1950). The main actors of Globalisation are not the states, as we might easily believe, but the industries, the banking sector, the multinational companies, the research and development centres, the new technologies – discovered day by day - and also, with a similar significant contribution – the nongovernmental organisations and the civil society.

There are, of course, also critical opinions with regard to Globalisation. One first effect of the Globalisation, due to its economic implications, is represented by the grow of the power of capital, as well as by the grow of the influence of the capital over the labour. The circuit is a simplistic one: the power of the Unions to negotiate decreases when the production lines are relocated in other different places than the origin places. The new locations offer an advantage to the producer (as the labour force costs are smaller in these places). The fact is that this capital does not go to the less developed countries, or to the poorest countries. This circuit generated an even higher disparity between rich and poor.

Another strong argument brought in by the critics of Globalisation is that the territorial power of the states is often transferred to a supra-territorial entity. Thus, the ability of the states to ensure a coherent fiscal policy diminishes as the supra-national

dictează, reducându-se forța lor de a preveni anumite tensiuni sociale, componenta socială devenind cea mai afectată. Un mediu social afectat direct de un climat economic nefast, în ajutorul căruia vine o zonă suprateritorială, liberă, fără reguli exacerbat de severe, dă naștere economiei subterane: droguri, arme, trafic de carne vie, și introducerea banilor murdari în circuitul economic.

Făcând o scurtă prezentare a acestui fenomen și a punctelor de vedere, putem spune că el există, are loc, chiar în momentul acestei scrieri. Lucrare de față nu este una care își propune să critice efectele lumii globale, ci încearcă să prezinte faptul că este nevoie de o schimbare, pentru a se putea continua în spiritul unei lumi unitare. Globalizarea a fost principalul mecanism prin care criză economică, ce s-a declanșat în Statele Unite la finele anului 2007, a reușit să se răspândească cu asemenea intensitate și atât de repede pe întreg mapamondul.

Un model ce ar fi părut de nezdruccinat acum câțiva ani, în momentul actual este slăbit. Este vorba de o scădere a încrederii în întregul sistem capitalist și în ideologia acestuia. După cum academicianul Mircea Malița spunea în anul 2001, făcând aici referire la ideologiile care au ghidat Războiul Rece, ideologiile mari s-au compromis și conceptul e întâmpinat cu suspiciune. Acest concept, devine perfect aplicabil pentru climatul economico-social din momentul vorbirii – un capitalism zdruccinat de o boală grea – populația globală resimte nesiguranța.

În anul 2007, atunci când mulți economiști ar fi crezut că Teoria ciclului de afaceri este perimată, iar ultimele decenii au putut fi etichetate drept o perioadă de *Mare moderație* (Paul Volcker – *Great Moderation*), decenii descrise prin inflație moderată, recesiuni slabe și trend ascendent al creșterii economice, spargerea balonului

interests prevail; in this way, the states' power to prevent some social tensions is reduced and the social component is the most affected. A social environment directly affected by an adverse economic climate, supported by a supra-territorial free area, without extremely severe rules, gives rise to the grey economy: drugs, weapons, human trafficking and insertion of the dirty money in the economy.

As this phenomenon and the points of view are briefly presented, one can say that this is happening in this very moment of writing. This paper has not the aim to criticise the effects of the global world, but tries to present the fact that a change is needed in order to be able to continue in the spirit of a united world. The Globalisation was the main mechanism and stimulus through which the economic crisis, triggered in the United States at the end of 2007, managed to spread with such intensity and so quickly worldwide.

One model which might have looked indestructible few years ago is currently weakened. It is about a decrease of trust in the entire capitalist system and for its ideology. As the academician Mircea Malița said in 2001 with reference to the ideologies that guided the Cold War, the big important ideologies have been compromised and the concept is received now with suspicion. This fact is fully applicable to the economic-social environment of the speaking moment – capitalism shaken by a serious illness – the global population feels insecurity.

In 2007, when many economists might have thought that the Theory of business cycle is obsolete and the last decades could have been labelled as a period of *Great Moderation* (Paul Volcker – *Great Moderation*), due to the moderate inflation, small recessions and ascending trend of the economic grow, the bursting of the

speculativ format pe piețele de peste ocean nu a făcut decât să demonteze această ipoteză. Istoria ultimilor ani a fost, poate, cel mai bun profesor de economie care a făcut demonstrația. Sistemul economic mondial s-a dovedit a fi un loc mult mai primejdios decât ne-am închipuit (Krugman, 2009).

Având în vedere faptul că economia Statelor Unite este unul dintre actorii principali în circuitul economic global, putem spune că un moment de slăbiciune în sistemul economic al piețelor de peste ocean, provoacă reduceri în volumul tranzacțiilor din piețele din întreaga lume. Dealtfel, sunt multe țări care depind de societatea consumeristă din America, iar în astfel de momente, nici economia acestor țări nu prezintă o evoluție favorabilă. Această dinamică a legăturilor capătă puteri distructive în vremuri de criză. O prăbușire a pieței bursiere, falimentul unui gigant bancar sau financiar este mai întâi o panică națională, dar foarte ușor se poate transforma, cum s-a și întâmplat, într-o puternică pandemie. Acest scenariu a mai fost întâlnit pe parcursul istoriei, fie că a fost în Anglia, în secolul XIX, fie că a fost Statele Unite, în secolul XX.

Unul dintre factorii determinanți care au netezit drumul pentru apariția crizei ce a început în anul 2007 au fost împrumuturile peste măsură. Datoria ca atare este un concept-cheie al sistemului capitalist. Folosită chibzuit, ea favorizează circulația capitalului și alimentează dinamismul economic (Dobrescu, 2010). Scopul care ghidează împrumutul ar trebui să fie investiția și implicit dezvoltarea, în limitele naturale. Odată cu finalizarea proiectului pentru care s-a obținut capitalul, în mod normal, datoria ar trebui restituită. Când aceste datorii devin dăunătoare sistemului economic? Atunci când ele sunt folosite, sau mai bine spus risipite, în consum. Așa s-a întâmplat în rândul societății

speculative bubble consisting in overseas markets made only to dismantle this hypothesis. The history of the last years was perhaps the best teacher in economics who made this demonstration. The world economic system proved to be a more dangerous place than we could ever have imagined. (Krugman, 2009).

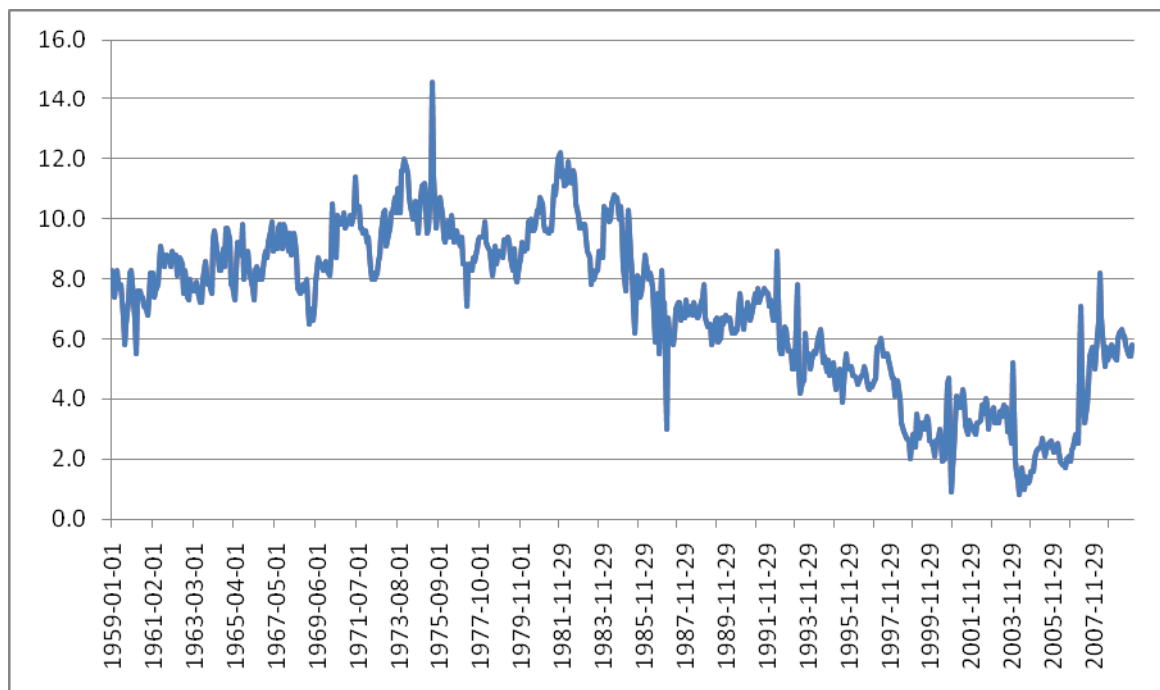
Taking into consideration that the economy of the United States was one of the main actors in the global economic circuit, one can say that a moment of weakness in the economic system of the overseas markets generates reductions in the volume of the transactions of the worldwide markets. Besides, there are many countries which depend on the consumerist society in America and in such moments also the economy of these countries does not show a favourable evolution. This dynamic of the connections gets destructive powers during crisis time. A collapse of the stock market, the bankruptcy of a banking or financial giant is first a national panic, but it could easily be transformed – and this really happened – into a powerful pandemic. This scenario is not new in history, it appeared in England in the 19th century, or in the United States in the 20th century.

One of the determining factors, which facilitated the way for the occurrence of crisis in 2007, consisted in the loans without any limit. The ‘debt’ is a key-concept of the capitalist system. Used with rationality, this concept facilitates the capital flow and fuels economic dynamism (Dobrescu, 2010). The purpose of the loan should have been the investment and development, within the natural limits. Normally, once the project for which the capital has been granted is finalised, the debt should be returned. When do these debts become harmful for the economic system? When they are used – or

americane din ultimele decenii. Orice dezechilibru, fie exces, fie deficit, este periculos întregului sistem. Chiar dacă echilibrul se atinge doar la un nivel teoretic, realitatea ar trebui să se încadreze într-un interval cât mai apropiat de ceea ce se consideră a fi punctul de echilibru. Încă de la începutul anilor '80 americanii au consumat mai mult decât au produs, iar diferența a fost acoperită din împrumuturi, nocive pentru economie. Doresc prin această idee despre datorie, fie publică, fie privată, să subliniez faptul că sistemul capitalist din zilele noastre și-a pierdut esența. La început, capitalismul a fost ghidat de idei filosofice înalte. În momentul de față, înclin să cred că acest sistem social este o piață de desfacere pentru diverse companii care împing, produse de cele mai multe ori dăunătoare, în psihicul și în fizicul consumatorilor. Datoria pentru consum primează. Acest fapt poate fi evidențiat printr-un indicator macroeconomic simplu, keynesian: rata economisirii din SUA. Aceasta se situa în anul 1970 în apropierea valorii de 10%, în prezent ea se apropie de jumătatea acestei valori (în 2005 se situa la un nivel apropiat de 0). Așadar, putem să ne punem întrebarea dacă nu cumva această criză, pe lângă factorii economici binecunoscuți are și componenta sa umană? Nu este și o criză umană, a conștiinței colective și individuale, dar și a valorilor, care într-un final ne afectează tot pe noi, ființele umane?

better said wasted – in consume. And this was the case for the American society during the last decades. Any imbalance, either excess or deficit, is dangerous for the whole system. If the imbalance is reached only at the theoretic level, the reality should however be framed into a space as much as possible close to what is considered to be the equilibrium point. Ever since the early 80's, the Americans consumed more than they produced and the difference was covered by loans, poisonous for the economy. Through this idea about debts, either public or private, the intention is to emphasize the fact that today capitalist system has lost its essence. At the beginning, the capitalism was guided by high philosophical ideas. Currently, one might believe that his social system is a marketplace for various companies, who pushes the products, often harmful, in the consumers' physique and psyche. The consumer debt comes first. This can be highlighted through a simple macroeconomic Keynesian indicator: savings rate in the United States. This was close to 10% in 1970 and currently it is at about half of this value (in 2005 it was at a level close to 0). Therefore, we can ask ourselves if this crisis, besides the well known economic factors, does not have a human side, too? Isn't this also a human crisis, a crisis of the collective and individual consciousness, but in the same time a crisis of the values, which finally affects also us?

1. *Personal Saving Rate - USA*

Sursa datelor procesate: Federal Reserve Bank of St. Louis

Revenind în sistemul financiar, principalul element ce a dat startul crizei a fost spargerea bulei. Cum s-a creat bulă? Prin credite acordate mult prea ușor pentru investiții imobiliare, credite etichetate subprime, printr-o politică monetară laxă dusă de către Fed, dar și prin sistemul bancar obscur ce a favorizat inovarea unor instrumente financiare derivate, cu un grad înalt de risc și ulterior supraevaluarea multor active toxice. Excedentul de monedă din economie a făcut ca multe dintre capitaluri să se îndrepte tocmai către piețele financiare, favorizând investiții riscante, pe fondul unui slabe reglementări comportamente de tip speculativ. Capitalurile menționate pot fi înțelese sub o notă mai subtilă numai dacă sunt puse în contextul globalizării și ele nu pot fi înțelese decât în strânsă legătură cu

Coming back to the financial system, the main element which kicked off the crisis was the bubble bursting. How was the bubble created? By credits too easily granted for property investments, credits called “subprime”; created by a too lax monetary policy of Fed; but also - by an obscure banking system, that favoured the creation of the derivatives, with a high grade of risk and after – over-evaluation of many active assets. Surplus money in economy determined the capitals to be directed just to the financial markets, supporting thus speculative behaviours and risky investments, due to a weak regulation. These mentioned capitals can be understood in a more subtle note only if they are placed in the Globalisation context and only if they are seen in a strong connection with the expansion of a process

extinderea unui proces (Dobrescu, 2010).

Totuși, că boala sistemului american să se poată propaga, a fost nevoie de anumite canale prin care virusul să se transmită. Cel mai de suprafață canal a fost format din instituțiile care sunt cuprinse în interiorul sistemului financiar global. Piețele monetare sunt una din instituțiile de acest fel: locul unde băncile și alte firme financiare iau și dau bani cu împrumut pe termen scurt (Roubini, 2009). Acest sistem global, are o sensibilitate crescută, iar dacă un anumit element din acest lanț se slăbește, sau chiar se rupe, făcând ca un anumit debitor să intre în insolabilitate, creditorii ajung într-o criză a lichidităților. Așadar, un singur caz de insolabilitate de amploare ajunge să pună în pericol întreaga rețea a piețelor monetare de pe harta globală. Un caz revelator este cel al Lehman Brothers din anul 2008, când datoriile pe termen scurt întru chipate în efecte de comerț au devenit simple hârtii, lipsite de valoare pentru creditori – au urmat retrageri masive de capital din sistemul bancar din cauza instaurării panicii.

Slăbiciunile acestui sistem global, apar tocmai din cauza faptului că anumiți jucători de pe piața monetară au ajuns să controleze o mare parte din finanțele și din fluxurile financiare ale lumii. O dezvoltare peste măsură a unei companii (și nu mă refer aici doar la cele financiare) poate fi comparată cu dezvoltarea celulelor canceroase. Acestea se dezvoltă într-o manieră agresivă și printr-o extindere aberantă, ce dăunează sistemului gazdă. Deloc încurajator este faptul că sistemul gazdă este chiar umanitatea. Astfel, existența sistemului este periclitată, iar de cele mai multe ori regresia bolii nu mai este posibilă.

Prin urmare, regulile jocului ar trebui rescrise, iar dacă ele nu pot fi rescrise pe hârtie, mai mult fairplay ar aduce un plus de

(Dobrescu, 2010).

However, as the illness of the American system to be spread, it was necessary to have certain channels through which the virus to be disseminated. The upper surface channel was formed by the institutions inside the global financial system. The “money markets” represents one of the institutions of this kind: the place where the banks and other financial companies take and give money to loan on a short term (Roubini, 2009). This global system has a higher sensitivity, and if one element of the chain weakens or is even broken, determining thus a certain debtor to enter insolvency, then the creditors enter into liquidity crisis. So, one single case of large/important insolvency is enough in order to jeopardise the whole network of the money markets on the Global map. A revealing case was that of Lehman Brothers in 2008, when the short term debts, consisting in trade effects, became simple papers, without value for the creditors; this was followed by massive capital withdrawals from the banking system, due to panic.

The weaknesses of this global system appear only because certain players on the monetary market have come to control a big part of the finance and of the financial flows of the world. An over development of a company (and not only of a financial company) can be compared with the development of the cancer cells. These cells develop into an aggressive manner and show aberrant expansion, which is damaging for the host system. But the host is the humanity itself, which seems not to be an encouraging fact. In this way, the whole existence is jeopardised and more often the regression of the illness is not possible.

Therefore, the rules of the game should be written again and if it is not possible to be written again on the paper, more fair play

siguranță. Criza a plecat de la anumite defecte umane ca lăcomia și dorința de acumulare aberantă, s-a răspândit fără probleme în întreaga lume prin lipsa granițelor financiare și prin piețele interconectate. Pentru ca astfel de dezastre economice să poată fi evitate, se poate pune accentul pe două tipuri de scenarii care, ar putea fi plauzibile pentru viitor. Ambele scenarii converg spre același punct: o responsabilitate crescută față de acțiunile proprii. Fie conștiința umanității se va schimba brusc, și nu va mai fi îndreptată spre excese (excese ale datoriilor, excese ale consumului), fie va fi nevoie de o reglementare mai strictă pentru o mai bună obediență a celor ce joacă pe scena economică.

Primul scenariu pare mai greu realizabil. Afirmatia se bazează pe faptul că, omul, în ultimii aproape 200 de ani, de la Revoluția Industrială, a avut o atitudine de dispreț față de celelalte valori, care nu sunt de ordin material. În ultimele două secole, omul s-a văzut stăpânul naturii, uitând că și el face parte din aceasta și nu o deține. Ultimul exemplu elocvent prin care încă o dată ni s-a demonstrat a fost dezastrul din Japonia. Așadar, natura găzduiește omul, și nu invers.

În acest caz, a doua direcție, rămâne, cel puțin provizoriu, supusă discuției. Aici, guvernele vor juca un rol deosebit de important, atâta timp cât acestea nu vor mai fi ghidate doar de interesele anumitor grupuri. Fenomenul globalizării, prin transferul puterii naționale unei alte entități suprastatale reduce practic și nivelul reglementării, cel puțin la nivelul capitalurilor care fac obiectul analizei. Pentru că barierele în calea fluxurilor bănești (care nu de cele mai puține ori sunt capitaluri speculative – *hot money*) sunt aproape inexistente se cere un model de reglementare care să corespundă unui model global ale piețelor financiare. Capitalul ar trebui

would bring a plus for the game security. The crisis began due to some human defects: greed and the aberrant accumulation desire; it has been spread without any problems worldwide, due to the lack of financial borders and due to the interconnected markets. In order to be able to avoid such economic disasters, one can focus on two types of scenario, which are plausible in future. Both scenarios converge to the same point: an increased responsibility for own actions. Either the consciousness of humanity will be rapidly changed or will no more be focussed on excesses (debts excesses, consume excesses) – first scenario - or it will be necessary to have a more strict regulation, for an increased obedience of the players on the economic scene – second scenario.

The first scenario seems to be much more difficult to be realised. And this is because the human being, in the last almost 200 years, since the Industrial Revolution, showed contempt to all other values without a material meaning. In the last two centuries the man saw himself as the master of nature and forgot that he was also part of nature and it is not his own property. The most recent example in this respect was the huge disaster in Japan. Thus, it is the nature who hosts the human being and not vice-versa.

Under the circumstances, the second scenario seems to remain valid. In this case, the governments will have to play a very important part, but as long as they will not be guided by the interests of certain groups. The Globalisation phenomenon, due to the transfer of the national power to a different supra-state entity, practically reduces also the regulation level, at least for the level of those analysed capitals. And this is because the barriers in front of the cash flows (which are often speculative capitals – *hot money*) are almost in-existent and so it is the need for a

regularizat astfel încât să întrunească nevoile sociale (Bonefeld, 2009). Acesta ar putea fi compromisul de care lumea globală are nevoie în acest moment, chiar dacă aparent încalcă una dintre valorile fundamentale ale capitalismului: libertatea; dar, după cum s-a mai precizat pe parcursul lucrării, această libertate poate fi greșit înțeleasă atunci când nu este completată de responsabilitate.

O altă soluție menită să preîntâmpine alte viitoare cataclisme economice de aceeași intensitate cu actuala criză, a plecat de la nivel local. Pentru a lua decizii corecte care să fie îndreptate spre binele colectiv este nevoia să ne bazăm pe cifre care să reflecte realitatea cât mai aproape de adevăr. În anul 2008, o echipă din trei economiști de renume mondial, Joseph Stiglitz, Amartya Sen și Jean Paul Fitoussi, a fost formată la cererea președintelui Franței, Nicholas Sarkozy. Obiectivul pe care această comisie l-a urmărit a fost să identifice limitele metodologiei curente de calcul a PIB-ului. Cercetarea efectuată a venit ca o necesitate a contextului economic mondial. Una dintre problemele ce a fost evidențiată în metodologia actuală de calcul a PIB-ului a fost că indicatorul reflectă producția care ajunge în piață, sau altfel spus PIB-ul captează bunurile finale dintr-o economie. Acest indicator a fost asociat de cele mai multe ori cu bunăstarea. Confundarea celor două noțiuni poate atrage după sine aplicarea unor politici macroeconomice incoerente. Într-o lume globală există mari discrepanțe între veniturile cetățenilor unei țări și producția internă, prin urmare prima categorie poate reflecta mult mai bine bunăstarea (well-being).

Referitor la această problemă, putem să conchidem că vechii indicatori sunt depășiți și se cere o regândire a lor, cu atât mai mult în climatul economico-social al zilelor

regulation model corresponding to a global model of the financial markets. The capital should be put into a regulation frame, so that it meets the social needs (Bonefeld, 2009). This could be the compromise needed by the global world in this very moment, even if it looks like one of the fundamental values of capitalism is broken, i.e. the freedom. However, as it was already mentioned in this paper, the freedom could be misunderstood when there isn't responsibility.

Another solution, aimed to prevent further economic disasters, similar in intensity with the current crisis, started from the local level. In order to take correct decisions with regard to the collective well-being, one need to be based on figures reflecting the reality as accurate as possible. In 2008, a group formed up by three worldwide well-known economists (Joseph Stiglitz, Amartya Sen and Jean Paul Fitoussi) has been created as a request of Nicholas Sarkozy, the president of France. The objective of this commission was to identify the limits of the current GDP calculation methodology. The research which was done came as a necessity of the worldwide economic context. One of the issues revealed by the current GDP calculation methodology was that the indicator reflects the production which reaches the market, meaning that the GDP captures the final goods of an economy. This indicator has been often related with welfare. Confusing the two notions can attract the implementation of some incoherent macroeconomic policies. In a global world there are big discrepancies between **the incomes of the citizens** of one country and **the internal production**, so the first term can better reflect the well-being.

With regard to this last matter, one can conclude that the old indicators are outdated and therefore they should be re-thought and

noastre.

Concluzii

Ne situăm astăzi în fața unor momente de răscruce. Apar întrebări, care poate acum câțiva ani ar fi fost considerate lipsite de substanță: este nevoie ca paradigma economică să sufere o schimbare, astfel încât să se alinieze necesităților globale, dar și ultimelor descoperiri din alte științe (ex: fizica cuantică)? O mai strictă reglementare este compromisul pe termen scurt pe care noi trebuie să îl facem pentru a asigura un loc în această lume copiilor noștri? Consider că nu însuși fenomenul globalizării este vinovat pentru ceea ce s-a întâmplat, dar a ajutat într-o bună măsură la intensificarea suflului crizei. Deasemenea, cred că micii antreprenori ce acționează la nivel local ar trebui ajutați în detrimentul multinaționalelor, pentru ca globalizarea să poată fi construită pe o fundație solidă. Aceste mici afaceri construite la nivel local vor fi o contrapondere, în cazul în care un gigant global se va prăbuși; prin urmare piața va avea o putere de absorbție mai mare în cazul unui șoc extern. Orice construcție trebuie începută de la fundație și nicidecum de la acoperiș – în cazul nostru acoperișul este format din companiile care conduc lumea. Această construcție va duce și la o altfel de alocare a resurselor. Acest nou tip de organizare ar putea avea succes în cazul care se va ține cont de resursele încă existente dar și de urgențele referitoare la mediu.

Menționare

Această lucrare a fost cofinanțată din Fondul Social European, prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, proiect numărul POSDRU/107/1.5/S/77213 „Doctorat pentru o carieră în cercetarea economică

re-determined, especially given the socio-economic climate of our times.

Conclusions

We are today at a turning point. New questions are asked, questions which some years ago could have looked as having no substance: is it necessary that the economic paradigm to be changed in order to be aligned to the global needs and also to the most recent discoveries in other sciences (for instance - Quantum Physics)? Is a more strict regulation framework the short term compromise that we have to do in order to ensure for our children a place in this world? The Globalisation itself cannot be blamed for what happened, but for sure it had a major contribution in intensifying the wind of crisis. In the same time, I believe that the small entrepreneurs should be supported in front of the multinationals, so that the globalisation has a solid basement. These small business created at a local level will be a counterweight, if a global giant collapses; thus the market will have a bigger absorption power in case of an external shock. Every construction should be build starting from the basement and not from the roof, meaning the companies running from top of the world. This construction will determine also a different way of resource allocation. The new type of organisation could have success if the existing resources were considered, as well as the emergencies related to environment.

Acknowledgments

This work was cofinanced from the European Social Fund through Sectoral Operational Programme Human Resources Development 2007-2013, project number POSDRU/107/1.5/S/77213,, Ph.D. for a career in interdisciplinary economic research at the European standards” (DOCCENT).

interdisciplinară la nivel european”
(DOCCENT).

BIBLIOGRAFIE:

1. Dobrescu P., 2010, „Violența globalizării” (The European Institute, Iași).
2. Dobrescu P., 2008, „Geopolitica” (Comunicare.ro, Bucharest)
3. Krugman P., 2009 „The Return of Depression Economics” (Publica, Bucharest).
4. Laszlo E., Grof S., Russel P., 2009, „The Consciousness Revolution” (Elena Francisc Publishing, Bucharest).
5. Malița M., 2001, „Zece mii de culturi, o singură civilizație” (Nemira, Bucharest).
6. Robertson R., 1992 „Social theory and Global Culture” (Sage, London).
7. Roubini N., Mihm S., 2010, „Crisis Economics” (Publica, Bucharest).
8. Schumacher E. F., 1974, „Small is Beautiful” (ABACUS, London).
9. Scholte J. A., 1998, „Globalization and social change II” (UIA, Bruxelles).
10. Stiglitz J., 2010, „Freefall” (Publica, Bucharest).
11. Stiglitz J., Sen A., Fitoussi J.P., 2008, „Report by the Commission on the Measurement of Economic Performance and Social Progress”

REFERENCES:

1. Dobrescu P., 2010, „Violența globalizării” (The European Institute, Iași).
2. Dobrescu P., 2008, „Geopolitica” (Comunicare.ro, Bucharest)
3. Krugman P., 2009 „The Return of Depression Economics” (Publica, Bucharest).
4. Laszlo E., Grof S., Russel P., 2009, „The Consciousness Revolution” (Elena Francisc Publishing, Bucharest).
5. Malița M., 2001, „Zece mii de culturi, o singură civilizație” (Nemira, Bucharest).
6. Robertson R., 1992 „Social theory and Global Culture” (Sage, London).
7. Roubini N., Mihm S., 2010, „Crisis Economics” (Publica, Bucharest).
8. Schumacher E. F., 1974, „Small is Beautiful” (ABACUS, London).
9. Scholte J. A., 1998, „Globalization and social change II” (UIA, Bruxelles).
10. Stiglitz J., 2010, „Freefall” (Publica, Bucharest).
11. Stiglitz J., Sen A., Fitoussi J.P., 2008, „Report by the Commission on the Measurement of Economic Performance and Social Progress”